

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- Wydanie orzeczenia w przedmiocie kwestii będących przedmiotem odwołania i oddalenie odwołania wniesionego przez Front Polisario;
- Obciążenie Front Polisario kosztami postępowania odwoławczego i w sprawie T-279/19;
- Tytułem pomocniczym: utrzymanie w mocy skutków decyzji 2019/217 ⁽¹⁾ w okresie dwunastu miesięcy od daty wydania wyroku.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut odwołania dotyczy naruszenia art. 263 akapit czwarty TFUE i odnosi się do zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim orzeczono w nim, że Front Polisario ma zdolność sądową przed sądem Unii.

Drugi zarzut odwołania dotyczy naruszenia art. 263 akapit czwarty TFUE oraz zasady mocy dowodowej dokumentów i odnosi się do zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim stwierdzono w nim, że sporna decyzja dotyczy bezpośrednio i indywidualnie Front Polisario.

Trzeci zarzut odwołania dotyczy naruszenia prawa w odniesieniu do możliwości powołania się na normy prawa międzynarodowego i odnosi się do zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim orzeczono w nim, że Front Polisario może powoływać się na zasadę samostanowienia i zasadę względnej skuteczności traktatów.

Czwarty zarzut odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania ogólnej zasady względnej skuteczności traktatów i prawa do samostanowienia, naruszenia zasady mocy dowodowej dokumentów, przeinaczenia argumentacji Rady oraz naruszenia art. 36 w związku z art. 53 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości. Odnosi się do zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim orzeczono w nim, że lud Sahary Zachodniej nie wyraził zgody na porozumienie, którego dotyczy decyzja 2019/217.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2019/217 z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (Dz.U. 2019, L 34, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2021 r. – Republika Łotewska/Królestwo Szwecji

(Sprawa C-822/21)

(2022/C 119/33)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Republika Łotewska (przedstawiciele: K. Pommere, J. Davidoviča i I. Romanovska)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji

Żądania

Republika Łotewska wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie:
  - art. 14 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE ⁽¹⁾, w zakresie w jakim, odmawiając przekazania łotewskiemu FGD (funduszowi gwarancji depozytów) składek wniesionych przez łotewski oddział *Nordea Bank AB*, określonych dla okresu składkowego zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE, Królestwo Szwecji postąpiło w sposób sprzeczny z celem dyrektywy 2014/49/UE i nie zapewniło pełnej skuteczności (effet utile) przepisów dyrektywy 2014/49/UE;

- artykuł 4 ust. 3 TUE w zakresie w jakim, odmawiając przekazania łotewskiemu FGD składek wniesionych przez łotewski oddział *Nordea Bank AB*, określonych dla okresu składkowego zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE, Królestwo Szwecji wywarło negatywny wpływ na integrację jednolitego rynku, a tym samym naruszyło wzajemne zaufanie między państwami członkowskimi a Unią Europejską, które stanowi warunek wstępny integracji transgranicznej.

Jeżeli Trybunał stwierdzi, że Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 14 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE i art. 4 ust. 3 TUE:

- nakazanie Królestwu Szwecji zaprzestania stwierdzonego naruszenia poprzez przekazanie przez szwedzki FGD łotewskiemu FGD całkowitej kwoty składek wniesionych przez łotewski oddział *Nordea Bank AB*, podlegających określeniu zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE;
- w przypadku gdyby art. 14 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE należało interpretować ściśle, wskazanie, że jest on zgodny z celem dyrektywy 2014/49/UE i ciążącym na szwedzkim FGD obowiązkiem przekazania łotewskiemu FGD składek wniesionych przez łotewski oddział *Nordea Bank AB*;
- obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi zarzuty oparte na naruszeniu art. 14 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE i traktatu EU (zasady lojalnej współpracy).

1. Odmawiając przekazania łotewskiemu FGD składek wniesionych przez łotewski oddział *Nordea Bank AB*, określonych dla okresu składkowego zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE, Królestwo Szwecji postąpiło w sposób sprzeczny z celem dyrektywy 2014/49/UE.
2. Odmawiając przekazania łotewskiemu FGD składek wniesionych przez łotewski oddział *Nordea Bank AB*, określonych dla okresu składkowego zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE, Królestwo Szwecji wywarło negatywny wpływ na integrację jednolitego rynku, a tym samym naruszyło wzajemne zaufanie między państwami członkowskimi a Unią Europejską, które stanowi warunek wstępny integracji transgranicznej. Królestwo Szwecji naruszyło w ten sposób art. 4 ust. 3 TUE.
3. Republika Łotewska podnosi, że odmawiając przekazania wniesionych składek i uzasadniając formalnie tę odmowę datą, w której składki te zostały rzeczywiście wniesione, Królestwo Szwecji naruszyło dyrektywę 2014/49/UE, oraz że naruszenie to zagraża realizacji celów Unii Europejskiej i pozbawia Łotwę prawa do składek, które gwarantowałyby jej odszkodowanie w zakresie ryzyka związanego z gwarancją depozytów w instytucji kredytowej przekazywanych na jej odpowiedzialność, co prowadzi do naruszenia zasady lojalnej współpracy zapisanej w art. 4 ust. 3 TUE oraz do braku realizacji celów dyrektywy 2014/49/UE.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173, s. 149).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 27 grudnia 2021 r. – Beverage City & Lifestyle GmbH i in./Advance
Magazine Publishers, Inc.**

(Sprawa C-832/21)

(2022/C 119/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf